

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๓๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๙๓/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิจิตรรุ่งโรจน์ก่อสร้าง ๑๙๙๕	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลปากคาด	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๖/๒๕๖๒
หมายเลขแดงที่ ๒๒๙/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีตกลงทำสัญญาจ้าง
เลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ กับผู้ถูกฟ้องคดีในโครงการก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรม
และแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน หมู่ที่ ๒ จำนวน ๔ หลัง พร้อมถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต
ทับถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเดิมรอบหนองบัวบาน และทางเท้า กว้าง ๑.๗๐ เมตร ยาว ๖๐๐ เมตร
พร้อมป้ายโครงการ จำนวน ๒ ป้าย (ป้ายก่อนดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย และป้ายหลังดำเนินการ
จำนวน ๑ ป้าย) วงเงินค่าจ้างทั้งสิ้น ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท โดยต้องเริ่มทำงานก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙
รวม ๒๖๕ วัน กำหนดจ่ายค่าจ้างเมื่องานแต่ละงวดงานแล้วเสร็จพร้อมกับการทำความสะอาด
บริเวณก่อสร้าง และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานในแต่ละงวดงานเรียบร้อยแล้ว
รวม ๔ งวด ดังนี้ งวดที่ ๑ เมื่ออาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน ๒ หลัง แล้วเสร็จ
ระยะเวลาดำเนินการ ๙๐ วัน เป็นเงิน ๑,๑๘๖,๕๔๐.๕๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๔๕

/งวดที่ ๒...

งวดที่ ๒ เมื่ออาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน ๒ หลัง แล้วเสร็จ ระยะเวลา
 ดำเนินการ ๙๐ วัน เป็นเงิน ๑,๑๘๖,๕๔๐.๕๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๔๕
 งวดที่ ๓ เมื่องานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบานแล้วเสร็จ ระยะเวลาดำเนินการ ๗๕ วัน
 เป็นเงิน ๑,๓๘๑,๓๘๑.๗๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๕๓ และงวดที่ ๔ (งวดสุดท้าย)
 เมื่อถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตรอบหนองบัวบาน พร้อมกับติดตั้งป้ายหลังดำเนินการ
 จำนวน ๑ ป้าย แล้วเสร็จ ระยะเวลาดำเนินการ ๑๐ วัน เป็นเงิน ๒,๑๓๕,๕๓๗.๓๐ บาท
 หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๕๗ รวม ๔ งวด คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท โดยในการทำ
 สัญญาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้มอบหนังสือค้ำประกันธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการ
 หนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน
 ๒๙๔,๕๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ต่อมา
 ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติงานตามสัญญาปรากฏว่า ได้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทำให้
 งานก่อสร้างล่าช้า โดยเริ่มนับตั้งแต่งานงวดที่ ๑ ที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถลงมือทำการก่อสร้าง
 ได้ทันที เนื่องจากประสบกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างที่เป็นหนองน้ำและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ระบายน้ำ
 ออกจากหนองบัวบานก่อนจะส่งมอบพื้นที่ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดี และตามบัญชีรายการวัสดุก่อสร้าง
 (แบบ ปร.๔/ปร.๕) ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่กำหนดค่าดำเนินการบริหารจัดการน้ำไว้ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้ง
 ปัญหาที่เกิดขึ้นให้นายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทราบและได้รับ
 คำแนะนำว่าให้ผู้ฟ้องคดีทำงานงวดที่ ๒ ไปก่อนในระหว่างรอน้ำลด แต่ขณะนั้นเป็นช่วงฤดูฝน
 มีพายุฝนตกหนักติดต่อกันหลายวัน ทำให้มวลน้ำบริเวณรอบพื้นที่ก่อสร้างหนองบัวบาน
 ไหลมารวมกันที่หนองน้ำเพื่อรอการระบายลงสู่แม่น้ำโขง เมื่อปริมาณน้ำในหนองบัวบานเพิ่มขึ้น
 จึงยากแก่การระบาย ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการช่วยเหลือให้ยืมเครื่องสูบน้ำจากผู้ถูกฟ้องคดี
 แต่ได้รับแจ้งว่าให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขปัญหาเอง และแจ้งว่าจะเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงานงวดที่ ๒
 ให้ผู้ฟ้องคดีได้ต่อเมื่องานงวดที่ ๑ แล้วเสร็จ เนื่องจากไม่สามารถเบิกจ่ายข้ามงวดงานได้
 และหากอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีระบายน้ำอาจทำให้น้ำในหนองบัวบานแห้งขอด ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นิ่งเฉย
 จึงได้ทำการรื้อทางเท้าเดิมออก โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายค่าบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ก่อสร้าง
 หนองบัวบานเพิ่มจากข้อตกลงในสัญญาเนื่องจากแบบประมาณการก่อสร้างไม่ได้กำหนดค่างาน
 ดังกล่าวไว้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า แม้จะทำงานงวดอื่นๆ ไปก่อน ก็ไม่อาจขอเบิกค่าจ้างได้ ผู้ฟ้องคดี
 จึงได้ขออนุญาตผู้ถูกฟ้องคดีทำการระบายน้ำโดยยอมเสียค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้
 อนุญาตทันทีจนล่วงเลยระยะเวลาการก่อสร้างเกินสมควร เมื่อได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีจึงได้
 ทำการสูบน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำถึง ๘ เครื่อง เพื่อระบายน้ำออกจากหนองบัวบาน ใช้ระยะเวลา
 ประมาณ ๔๕ วัน เพื่อให้ระดับน้ำลดลงเหลือ ๑.๒๐ เมตร ตามคำแนะนำของนายช่างผู้ควบคุม
 งานก่อสร้าง แต่ผู้ฟ้องคดียังทำการก่อสร้างไม่ได้เนื่องจากมีเหตุจำเป็นต้องสร้างแพไม้ยูคาลิปตัส

/รองรับป็นจัน...

รองรับปั้นจั่นให้เข้าไปในพื้นที่หนองบัวบานเพื่อทำการตอกเสาเข็มในแต่ละจุด ทำให้ผู้ฟ้องคดี
 รับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพราะต้องใช้ไม้ค้ำยันและรองรับปั้นจั่นจำนวนมาก และการสร้างแพ
 แต่ละหลังใช้ระยะเวลาประมาณ ๒๕ ถึง ๓๐ วัน ประกอบกับขณะนั้นมีพายุฝน แพไม้จึงทรุด
 และปั้นจั่นตกน้ำ การระบายน้ำออกจากพื้นที่หนองบัวบานจึงต้องใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้นอีก นอกจากนี้
 การกำหนดแบบแปลนของงานติดตั้งไฟฟ้ามีความไม่ชัดเจน ทำให้ต้องเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์หลายครั้ง
 ส่วนงานเทคนิคเกิดความล่าช้าเนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องรอดำเนินการพร้อมกับนายช่างผู้ควบคุม
 งานก่อสร้าง แต่นายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างมาถึงสถานที่ก่อสร้างล่าช้าเป็นเวลาเกือบเทียบวัน
 อีกทั้งผู้ฟ้องคดียังได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนวัสดุและแรงงานอันเป็นผลสืบเนื่องจาก
 นโยบายของรัฐบาลในโครงการต่างๆ ที่เป็นเหตุให้ต้องมีการก่อสร้างและจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น
 จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี
 ขอแก้ไขสัญญาจ้างข้อ ๑๕ เพื่อขอลดอัตราค่าปรับร้อยละ ๐.๒๕ บาทต่อวัน ของราคางานจ้าง
 เนื่องจากเป็นอัตราที่เกินกว่ากฎหมายกำหนดตามข้อ ๑๒๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา
 ประกอบกับในระหว่างนั้น ก่อนจะครบกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดการก่อสร้างตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดี
 ได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง
 (ครั้งแรก) แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขออุทธรณ์และ
 ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาตามหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า อุทธรณ์รับฟังได้ จึงมีหนังสือ
 ที่ บก ๕๒๗๐๒/๖๘๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
 และให้ผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างต่อไปจนแล้วเสร็จ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน
 ๒๕๕๙ แจ้งยืนยันว่าจะดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในกำหนด แต่ผู้ฟ้องคดีประสบปัญหา
 การขาดแคลนวัสดุกระเบื้องมุงหลังคาถูกฟูกลอนเล็กที่ขณะนั้นไม่มีการผลิตและจำหน่าย
 ในท้องตลาด การจะสั่งให้โรงงานทำการผลิตอาจต้องใช้ระยะเวลาหลายเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงมี
 หนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอเปลี่ยนมาใช้กระเบื้องมุงหลังคาไตรลอน
 ที่มีราคาสูงกว่าแทน และผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้รอการอนุมัติตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๔/๔๑๗
 ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๐ แต่หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗
 ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง (ครั้งที่สอง) แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ขออุทธรณ์การบอกเลิกสัญญาจ้างอีกครั้ง และไม่ได้รับแจ้ง
 ผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอปากคาดตามหนังสือ
 ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ และร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๗
 มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งนายอำเภอปากคาดได้ดำเนินการเพื่อให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดังกล่าว
 แต่ต่อมานายอำเภอปากคาดได้มีหนังสือ ที่ บก ๐๕๑๘/๑๖๑๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

/แจ้งผู้ฟ้องคดี...

แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังคงยืนยันการบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาจ้างไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีไม่กำหนดค่าดำเนินการบริหารจัดการน้ำ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามและยื่นเอกสารบัญชีปริมาณงานก่อสร้างที่ไม่มีค่าดำเนินการบริหารจัดการน้ำพร้อมกับการเสนอราคาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ทักท้วงใดๆ และในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างหนองบัวบานในสภาพที่ได้ระบายน้ำออกจากหนองจนแห้งแล้ว เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้าดำเนินการก่อสร้างได้ทันทีจนแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญา อีกทั้งในระหว่างการก่อสร้างเกิดปัญหาหลายประการที่เป็นอุปสรรคในการก่อสร้างดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น รวมทั้งความไม่ชัดเจนของแบบแปลนในงานระบบไฟฟ้า และการขาดแคลนวัสดุกระเบื้องมุงหลังคา ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้มีเจตนาละทิ้งงาน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้างพิพาทและคิดค่าปรับเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เป็นเหตุให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้จ่ายเงินตามหนังสือค้ำประกันแก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการไปแล้ว ได้แก่ งานงวดที่ ๓ งานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบานเป็นเงินจำนวน ๑,๓๘๑,๓๘๑ บาท ค่าก่อสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบานที่ดำเนินการไปแล้วบางส่วน และส่วนต่างค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างแพไม้ยูคาลิปตัสเพื่อให้บึงจั่นยืนตอกเสาเข็มซึ่งไม่มีในบัญชีรายการก่อสร้างแต่ถือเป็นงานตามข้อ ๑๔ งานพิเศษและการแก้ไขงาน เป็นเงินจำนวน ๑,๕๘๖,๕๔๐ บาท

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย ได้นำจ่ายหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญาเป็นเงินจำนวน ๒๙๔,๕๐๐ บาท รวมเงินทั้งสิ้น ๓,๒๖๒,๔๒๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน รวม ๒ ครั้ง คือ การบอกเลิกสัญญาจ้าง (ครั้งแรก) ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขออุทธรณ์หนังสือยกเลิกสัญญาจ้างโดยขอทำงานต่อให้แล้วเสร็จ และผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๖๘๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างโครงการพิพาทต่อไป ส่วนการบอกเลิกสัญญาจ้าง (ครั้งที่สอง) ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีผู้ลงชื่อรับหนังสือบอกเลิกสัญญาปรากฏตามใบตอบรับไปรษณีย์เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกันสัญญา และธนาคารได้มี

/หนังสือ...

หนังสือ ที่ นค ๓๗๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ นำส่งแคชเชียร์เช็คจำนวนเงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาท เพื่อชำระหนี้ตามหนังสือค้ำประกันสัญญาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และผู้ถูกฟ้องคดีได้คืนหนังสือค้ำประกันสัญญาให้แก่ธนาคารแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ เชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมประมุลงานโครงการก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน หมู่ที่ ๒ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชนะการประมูล และเข้าทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อดำเนินการก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน หมู่ที่ ๒ จำนวน ๔ หลัง พร้อมถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตทับถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเดิมรอบหนองบัวบาน และทางเท้ากว้าง ๑.๗๐ เมตร ยาว ๖๐๐ เมตร พร้อมป้ายโครงการจำนวน ๒ ป้าย (ป้ายก่อนดำเนินการ ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำการก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ และจำนวน ๑ ป้าย และป้ายหลังดำเนินการจำนวน ๑ ป้าย) วงเงินค่าจ้าง ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท โดยกำหนดให้ต้องทำงานให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมระยะเวลาการก่อสร้าง ๒๖๕ วัน กำหนดจ่ายเงินค่าจ้างรวม ๔ งวดงาน และกำหนดค่าปรับเป็นเงินวันละ ๑๔,๗๒๕ บาท โดยผู้ฟ้องคดีนำหนังสือค้ำประกันธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวนเงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาท มอบไว้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา แต่หลังจากการทำสัญญา ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินงานล่าช้า ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๗๐๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างภายในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดการก่อสร้าง (ครั้งที่สอง) โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการภายในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอเข้าดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาแต่กลับไม่ดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือแจ้งเตือนผู้ฟ้องคดีอีกหลายครั้งตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๘๘๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงาน (ครั้งที่สาม) หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บก ๕๒๗๐๓/๐๔๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงาน (ครั้งสุดท้าย) ภายในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ หากเพิกเฉยจะบอกเลิกสัญญาจ้างตามสัญญาข้อ ๕ ต่อไป หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงานและขอสงวนสิทธิค่าปรับตามสัญญาจ้างข้อ ๑๕ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๘๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงาน (เตือนครั้งสุดท้าย) หากเพิกเฉยจะดำเนินการตามสัญญาข้อ ๕ ต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเพิกเฉยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถทำงาน

/ให้แล้วเสร็จ...

ให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดระยะเวลา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง (ครั้งแรก) กับผู้ฟ้องคดีและขอริบหลักประกัน เป็นเงินจำนวน ๒๙๔,๕๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์ หนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างโดยขอทำงานต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่า อุทธรณ์รับฟังได้ จึงมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๖๘๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ ผู้ฟ้องคดีทราบและให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อไปจนแล้วเสร็จตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดียังทำงานล่าช้า จนล่วงพ้นระยะเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือแจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้าง และขอสงวนสิทธิค่าปรับตามสัญญาข้อ ๑๕ เป็นรายวัน วันละ ๑๔,๗๒๕ บาท นับถัดจาก วันสิ้นสุดสัญญาเป็นต้นไป พร้อมค่าเสียหายต่างๆ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๗๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๙๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดให้ ก่อสร้างงานแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติ (วันสุดท้ายของเดือนกันยายน ๒๕๕๙) และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๕๙๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งสงวนสิทธิค่าปรับเกิน ร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง และผู้ฟ้องคดีแจ้งยินยอมที่จะเสียค่าปรับส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างดังกล่าวตามหนังสือ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ฟ้องคดียังทำงานล่าช้า ดังเดิม เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งเตือนหลายฉบับและสงวนสิทธิค่าปรับ รวมทั้ง ค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญา ได้แก่ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๑๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดียืนยันความประสงค์ที่จะดำเนินงานต่อไป โดยส่งแผนการปฏิบัติงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๓๖๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างงาน ให้แล้วเสร็จภายในกลางเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๒๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างงานและสงวนสิทธิค่าปรับและค่าเสียหายจาก การปฏิบัติงานไม่แล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังทำงานไม่แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง (ครั้งที่สอง) กับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาได้เพียงร้อยละ ๒๓ ของราคาก่อสร้าง ตามสัญญา โดยมีค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ ของราคาก่อสร้างตามสัญญา และขอใช้สิทธิ ริบหลักประกันการปฏิบัติงานตามสัญญาเป็นเงินจำนวน ๒๙๔,๕๐๐ บาท ขอสงวนสิทธิเรียกร้อง ค่าเสียหายซึ่งเป็นเงินเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงาน ค่าเสียหายต่างๆ ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ในการทำงานนั้นต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญาและค่าใช้จ่ายในการทำงานเพิ่ม (ถ้ามี) พร้อมแจ้งว่า จะรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณามีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน โดยขอเท็จจริงปรากฏ ตามบันทึกรายงานการก่อสร้างของช่างผู้ควบคุมงานว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งตัวแทนเข้าตรวจสอบสถานที่ก่อสร้าง

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ และมีการหยุดงาน ดังนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เดือนมกราคม วันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๐ และวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๘ เดือนกุมภาพันธ์ วันที่ ๘ ถึงวันที่ ๑๐ วันที่ ๑๙ ถึงวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๒๙ เดือนมีนาคม วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๓๑ เดือนเมษายน วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ วันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๑๕ และวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนพฤษภาคม วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ และวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๓๑ เดือนมิถุนายน วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒ วันที่ ๗ ถึงวันที่ ๘ วันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๑๑ วันที่ ๑๗ วันที่ ๒๔ ถึงวันที่ ๒๖ และวันที่ ๒๘ ถึงวันที่ ๓๐ เดือนกรกฎาคม วันที่ ๑๙ เดือนสิงหาคม (มีฝนตก) วันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๑๖ และวันที่ ๑๙ เดือนกันยายน วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๖ และวันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๒๓ เดือนตุลาคม วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๒๓ เดือนพฤศจิกายน วันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๓ เดือนธันวาคม วันที่ ๗ วันที่ ๑๒ และวันที่ ๓๑ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เดือนมกราคม วันที่ ๑ และวันที่ ๓๐ ถึงวันที่ ๓๑ เดือนกุมภาพันธ์ วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๘ เดือนมีนาคม วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๙ วันที่ ๑๗ และวันที่ ๒๗ ถึงวันที่ ๓๑ เดือนเมษายน วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๑ วันที่ ๒๔ ถึงวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๘ และเดือนพฤษภาคม วันที่ ๑ วันที่ ๓ ถึงวันที่ ๔ และวันที่ ๙

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับชำระหนี้ตามหนังสือคำประกันสัญญาจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เป็นแคชเชียร์เช็คเลขที่ ๐๐๕๐๔๘๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการประกวดราคาจ้างก่อสร้างโครงการพิพาทอีก ตามประกาศ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอส. อินโนเวชั่น กรุ๊ป เป็นผู้ชนะการประกวดราคาและได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดี แต่มีการทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงจัดจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ คือ บริษัท โสธรก่อสร้าง ๒๐๐๕ จำกัด ให้ดำเนินการก่อสร้างโครงการพิพาทอีกครั้ง ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๐๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในวงเงินค่าจ้าง ๔,๐๑๐,๒๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้ การบอกเลิกสัญญาจ้างจึงเป็นธรรมและชอบด้วยกฎหมายแล้ว เนื่องจากเป็นการใช้สิทธิ และปฏิบัติตามสัญญาจ้างข้อ ๓ ข้อ ๕ และข้อ ๑๖ รวมทั้งระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อเท็จจริงตามรายงานการควบคุมงานของคณะกรรมการตรวจการจ้างปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มเข้าทำงานเมื่อต้นเดือนมกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ล่าช้าถึง ๓ เดือน ทั้งที่สัญญา กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แม้อต่อมา ผู้ฟ้องคดีจะเข้าทำงาน แต่กลับมีพฤติการณ์ไม่ตั้งใจทำงาน หยุดงานบ่อยครั้ง ไม่ใส่ใจเร่งรัดจัดหาอุปกรณ์และจัดหาคนงานก่อสร้างให้เพียงพอต่อปริมาณงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนและเร่งรัดผู้ฟ้องคดี ให้ทำการก่อสร้างงานหลายครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเพิกเฉยโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ จนล่วงพ้นระยะเวลาการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือแจ้งเตือนเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดี

/ทำการ...

ทำการก่อสร้างและขอสงวนสิทธิค่าปรับ ค่าเสียหายต่างๆ จากการปฏิบัติงานไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดียังดำเนินการก่อสร้างล่าช้าเช่นเดิม อันเป็นพฤติการณ์ที่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจจะทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาได้ และเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พร้อมแจ้งใช้สิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติงานตามสัญญาและสงวนสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย ซึ่งเป็นเงินเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานและค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น และกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งงบประมาณโดยไม่มีการตรวจสอบพื้นที่ก่อสร้างให้ถูกต้องชัดเจน การจัดทำบัญชีรายการวัสดุมีความคลุมเครือและไม่ครอบคลุมพื้นที่ก่อสร้างที่เป็นหนองน้ำ อีกทั้งไม่ระบุไว้ในแบบประมาณการก่อสร้าง และไม่คำนวณเนื้องานหรือคิดค่าดำเนินการบริหารในส่วนของก่อสร้างในน้ำ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า โครงการก่อสร้างพิพาทเป็นโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีเร่งด่วนประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งก่อนดำเนินโครงการได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางสำรวจ ออกแบบประมาณราคาอย่างชัดเจน และส่งเรื่องพร้อมเอกสารประมาณราคาให้หน่วยงานที่จะให้เงินอุดหนุนเพื่อทำการตรวจสอบก่อนมีการออกประกาศประมูลราคาจ้างก่อสร้างอยู่แล้ว ซึ่งตามหนังสือเชิญชวนของประกาศประกวดราคา ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ในโครงการพิพาทด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้กำหนดชัดเจนว่า ให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบสถานที่ก่อสร้าง และกำหนดให้เข้าฟังคำชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งยืนยันว่าจะดำเนินงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการตรวจสอบเนื้องานและพื้นที่ก่อสร้างก่อนจะเข้าทำงานตามสัญญาแล้ว ส่วนที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้สูบน้ำจากหนองบัวบานจนล่วงเลยระยะเวลาการก่อสร้างหรือผู้ฟ้องคดีประสบปัญหาหลายประการ เช่น ฝนตกชุก มีลมพายุ และไม่ได้รับความร่วมมือให้ยืมเครื่องสูบน้ำ จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก่อสร้างล่าช้า นั้น เป็นการกล่าวอ้างลอยๆ เพื่อใช้เป็นเหตุผลในการทำงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา สำหรับอัตราค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเกินกว่ากฎหมายกำหนดนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อเนื้องานก่อสร้างตามพื้นที่โครงการพิพาท มีงานถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตทับถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเดิมรอบหนองบัวบานและทางเท้ากว้าง ๑.๗๐ เมตร ยาว ๖๐๐ เมตร ที่ผู้รับจ้างจะต้องใช้พื้นที่ถนนรอบหนองบัวบานเป็นที่สำหรับวางกองวัสดุก่อสร้าง กรณีจึงเป็นการก่อสร้างงานสาธารณูปโภคที่มีผลกระทบต่ออาการจราจร ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถกำหนดอัตราค่าปรับได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม และไม่ต้องจ่ายเงินค่าก่อสร้างในงานงวดที่ ๓ ค่าก่อสร้างอาคารที่ดำเนินการไปบางส่วน และค่าใช้จ่ายในการ

/ก่อสร้าง...

ก่อสร้างแพไม้รองรับปั้นจั่น และค่าธรรมเนียมหนังสือค้ำประกันสัญญาและค่าเสียหาย ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เรียกร้องจากผู้ฟ้องคดี เนื่องจาก ตามสัญญาจ้างข้อ ๔ กำหนดให้ผู้ว่าจ้างตกลงจ่าย และผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวนเงิน ๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๓๘๕,๓๒๗.๑๐ บาท โดยถือราคาเหมารวม เป็นเกณฑ์และได้กำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดงาน จำนวน ๔ งวด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจะจ่ายเงิน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ก็ต่อเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ทำงานแล้วเสร็จรวมทั้งทำความสะอาดบริเวณก่อสร้าง ให้เรียบร้อย และคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับเรียบร้อยเรียงตามงวดงานเท่านั้น ประกอบกับการจ่ายเงินตามสัญญาพิพาทเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องขอรับการอุดหนุน เฉพาะกิจสำหรับพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีเร่งด่วน ประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งจะทำการ เบิกจ่ายเงินได้เมื่อผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จตามสัญญาแล้ว แม้จะระบุให้แบ่งจ่ายเงินค่าจ้าง เป็นงวดงาน ๔ งวด ก็ตาม แต่ก็มุ่งที่ผลสำเร็จของงานแต่ละงวดเป็นสิ่งสำคัญ หากผู้รับจ้าง ทำงานไม่แล้วเสร็จในแต่ละงวดก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากงานก่อสร้างทั้งหมดได้ เมื่อผู้ฟ้องคดี ทำงานไม่แล้วเสร็จและไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานในงวดที่ ๓ และงานบางส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องจ่ายค่างานและคืนหนังสือค้ำประกัน การปฏิบัติตามสัญญาให้ผู้ฟ้องคดี ส่วนจำนวนเงินค่างานนั้น ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเพียงฝ่ายเดียว โดยไม่มีพยานหลักฐานชัดเจนว่างานที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการไป มีค่างานเป็นเงินจำนวนเท่าใด อีกทั้งหลังจากบอกเลิกสัญญาจ้างแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องชำระให้ผู้รับจ้างรายใหม่ คือ บริษัท โสธรก่อสร้าง ๒๐๐๕ จำกัด ซึ่งเข้าดำเนินการแทนผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๔,๐๐๒,๕๐๐ บาท รวมทั้งค่าขนย้ายรถถาวรวัสดุของผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ก่อสร้างก่อนส่งมอบให้ผู้รับจ้างรายใหม่ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๔๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานให้แล้วเสร็จ ตามสัญญา เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔,๐๓๘,๙๐๐ บาท ซึ่งหากจะหักกลบค่างานโดยเปรียบเทียบ วงเงินตามสัญญา คือ จำนวน ๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท กับจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่าย จำนวน ๔,๐๓๘,๙๐๐ บาท จึงเป็นจำนวนเงิน ๑,๘๑๑,๑๐๐ บาท เท่านั้น ไม่ใช่จำนวน ๒,๘๖๗,๕๒๑ บาท ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระ ค่าก่อสร้างในโครงการสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน หมู่ที่ ๒ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ และต้องคืนเงินที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย ได้จ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติ ตามสัญญาข้างต้นให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างฉบับพิพาทกับผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมาย

/และข้อกำหนด...

และข้อกำหนดในสัญญาจ้างหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สัญญาพิพาทกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องทำงานแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มเข้าทำงานในวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่ปรากฏว่าเมื่อครบระยะเวลาการทำงานตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่แล้วเสร็จ แม้ในระหว่างนั้นผู้ถูกฟ้องคดีจะได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง แต่ต่อมาก็ได้ยกเลิกการบอกเลิกสัญญาจ้างตามการร้องขอของผู้ฟ้องคดีและยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีทำงานจ้างต่อไปจนกระทั่งเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้แจ้งการบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีอีกครั้งตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในการทำงานของผู้ฟ้องคดีในช่วงเวลาก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้บอกเลิกสัญญาจ้างนั้น รับฟังได้ตามบันทึกรายงานการก่อสร้างของช่างผู้ควบคุมงานที่ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งตัวแทนเข้าตรวจสอบดูสถานที่ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งล่าช้ากว่า กำหนดตามสัญญาจ้างเป็นระยะเวลาถึง ๙๕ วัน จากนั้นเมื่อวันที่ ๑๓ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตัดต้นไม้และรื้อทางเท้าเดิม แต่หลังจากนั้นได้มีการหยุดงานอีกหลายครั้ง แม้ในช่วงที่มีสภาพอากาศจะปกติ ไม่มีพายุฝนตกหนัก โดยเริ่มตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเดือนมกราคม วันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๐ และวันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๘ (รวม ๑๑ วัน) เดือนกุมภาพันธ์ วันที่ ๘ ถึงวันที่ ๑๐ วันที่ ๑๙ ถึงวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๒๙ (รวม ๑๑ วัน) เดือนมีนาคม วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๓๑ (รวม ๒๘ วัน) เดือนเมษายน วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ วันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๑๕ และวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ (รวม ๒๒ วัน) เดือนพฤษภาคม วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ และวันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๓๑ (รวม ๒๓ วัน) เดือนมิถุนายน วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒ วันที่ ๗ ถึงวันที่ ๘ วันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๑๑ วันที่ ๑๗ วันที่ ๒๔ ถึงวันที่ ๒๖ และวันที่ ๒๘ ถึงวันที่ ๓๐ (รวม ๑๓ วัน) เดือนกรกฎาคม วันที่ ๑๙ เดือนสิงหาคม (มีฝนตก) วันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๑๖ และวันที่ ๑๙ (รวม ๖ วัน) เดือนกันยายน วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๖ และวันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๒๓ (รวม ๑๙ วัน) เดือนตุลาคม วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๒๓ (รวม ๒๒ วัน) เดือนพฤศจิกายน วันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๒๓ (รวม ๘ วัน) เดือนธันวาคม วันที่ ๗ วันที่ ๑๒ และวันที่ ๓๑ (รวม ๓ วัน) รวมจำนวนวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติงานก่อสร้างจำนวน ๑๖๗ วัน (๑๑+๑๑+๒๘+๒๒+๒๓+๑๓+๑+๖+๑๙+๒๒+๘+๓ = ๑๖๗) จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ในเดือนมกราคม วันที่ ๑ และวันที่ ๓๐ ถึงวันที่ ๓๑ (รวม ๓ วัน) เดือนกุมภาพันธ์ วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๘ (รวม ๑๔ วัน) เดือนมีนาคม วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๙ วันที่ ๑๗ และวันที่ ๒๗ ถึงวันที่ ๓๑ (รวม ๑๕ วัน) เดือนเมษายน วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๑ วันที่ ๒๔ ถึงวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๘ (รวม ๒๔ วัน) และเดือนพฤษภาคม วันที่ ๑ วันที่ ๓ ถึงวันที่ ๔ และวันที่ ๙ (รวม ๔ วัน) รวมจำนวนวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติงานก่อสร้าง จำนวน ๕๖ วัน (๓+๑๔+๑๕+๒๔+๔ = ๕๖) รวมระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดี

/หยุดงาน...

หยุดงาน ๒๒๓ วัน (๑๖๗+๕๖ = ๒๒๓) ซึ่งหากรวมระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างแล้วทั้งสิ้น ๓๑๘ วัน (๙๕+๑๖๗+๕๖ = ๓๑๘) นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างล่าช้านี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเร่งรัดและเตือนให้ผู้ฟ้องคดีเร่งดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลามาโดยตลอดตามหนังสือที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๗๐๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างภายในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดดำเนินการก่อสร้าง (ครั้งที่สอง) ภายในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งยืนยันความประสงค์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่าจะเข้าดำเนินการก่อสร้างตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดีกลับไม่ดำเนินการใดๆ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องมีหนังสือแจ้งเตือนและเร่งรัดผู้ฟ้องคดีในการทำงานอีกหลายครั้ง ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๘๘๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงาน (ครั้งที่สาม) หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ บก ๕๒๗๐๓/๐๔๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดให้ก่อสร้างงาน (ครั้งสุดท้าย) ภายในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ พร้อมแจ้งสิทธิในการบอกเลิกสัญญาตามสัญญาจ้างข้อ ๕ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงานและขอสงวนสิทธิค่าปรับตามสัญญาจ้างข้อ ๑๔ และหนังสือที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๘๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดก่อสร้างงาน (เตือนครั้งสุดท้าย) พร้อมแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินการบอกเลิกสัญญาตามสัญญาจ้างข้อ ๕ ต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเพิกเฉยโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ กรณีจึงเห็นได้ว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีในการทำงานตามสัญญาจ้างเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าทำงานตามสัญญา ทั้งกรณีที่เข้าดำเนินการก่อสร้างล่าช้าและกรณีที่มีการหยุดงานหลายครั้งรวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น ๓๑๘ วัน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งเร่งรัดงานก่อสร้างหลายครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดียังคงทำงานล่าช้าไม่แล้วเสร็จตามสัญญา อีกทั้ง หากนับระยะเวลาจากวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ อันเป็นวันครบกำหนดที่งานจะต้องแล้วเสร็จตามสัญญาจนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการบอกเลิกสัญญาจ้างในวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รวมเป็นระยะเวลา ๓๑๕ วัน อันเป็นพฤติการณ์ที่ถือได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างได้ให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีในการทำงานเพื่อให้งานแล้วเสร็จมาโดยตลอดแม้จะมีความล่าช้ามากก็ตาม แต่ในขณะเดียวกัน ฝ่ายผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างกลับมีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการไม่เอาใจใส่ต่อการทำงานที่รับจ้างอย่างเต็มความสามารถดังเช่นผู้ประกอบการในการรับจ้างก่อสร้างที่มีประสบการณ์จักพึงกระทำดังจะเห็นได้จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปริมาณงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการไปแล้วก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างครั้งแรก ซึ่งผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างได้เพียงร้อยละ ๒ และมีปริมาณงานก่อนที่จะมีการบอกเลิกสัญญาจ้างครั้งที่สองเพียงร้อยละ ๒๓ ของราคา

/ค่าก่อสร้าง...

ค่าก่อสร้างตามสัญญาพิพาท ซึ่งแสดงให้เห็นได้อยู่ในตัวว่า งานก่อสร้างไม่อาจแล้วเสร็จได้ ภายในระยะเวลาอันสั้น และได้ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จตามสัญญาจ้างมานานแล้ว ส่วนเหตุขัดข้องในการทำงาน แม้จะฟังได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างที่เป็นหนองน้ำ มีพายุฝนตกหนักในระหว่างการก่อสร้างในบางวันก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีรับว่าหนองบัวบานเป็นพื้นที่รองรับมวลน้ำอันเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป ด้วยเหตุนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงควรที่จะมีการเตรียมการ และวางแผนในการทำงานเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับระดับและปริมาณน้ำ ในหนองบัวบานในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้ง ตามประกาศประมุขราคาจ้างโครงการพิพาท ฉบับลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้มีการชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมและดูสถานที่ก่อสร้างในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ถ้าผู้เข้าประมูลรายใดไม่มาตามวันเวลาที่กำหนด ถือว่าทราบสถานที่ก่อสร้างของโครงการดังกล่าวแล้ว และภายหลังทำสัญญาพิพาท ผู้ฟ้องคดีได้ส่งตัวแทนเข้าตรวจสอบดูสถานที่ก่อสร้างในเบื้องต้นเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ ก่อนจะดำเนินการตัดต้นไม้และรื้อทางเท้า ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของแบบแปลนระบบงานไฟฟ้า การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างมุงหลังคาลูกฟูกลอนเล็ก หรือการไม่กำหนดค่าบริหารจัดการน้ำในหนองบัวบาน และไม่ได้รับการสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือจากผู้ถูกฟ้องคดีในการระบายน้ำออกจากพื้นที่ก่อสร้างนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเป็นเรื่องการบริหารจัดการของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการทำงานตามสัญญาจ้าง หากมีปัญหาอุปสรรค ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะร้องขอให้มีการขยายระยะเวลาหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดหรือข้อกำหนดต่างๆ ในสัญญาจ้างแล้วแต่กรณี และหากไม่ได้รับการพิจารณาจากผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อตั้งฐานสิทธิเรียกร้องในเหตุต่างๆ ได้ภายหลังที่ได้ทำงานแล้วเสร็จตามสัญญาจ้างและได้ส่งมอบงานแล้ว แต่เมื่อปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา กรณีจึงไม่อาจกล่าวอ้างถึงเหตุดังกล่าวเพื่อเป็นข้อโต้แย้งการใช้สิทธิของผู้ถูกฟ้องคดีในการบอกเลิกสัญญาจ้างได้ อีกทั้งปัญหาอุปสรรคและเหตุขัดข้องในการทำงานดังที่กล่าวมาข้างต้น บางส่วนเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่พื้นกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานตามสัญญาจ้าง ซึ่งเป็นห้วงเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้สิทธิในการบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีได้ตามข้อ ๕ ของสัญญาพิพาท ดังนั้น จากพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมาข้างต้น จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในวิสัยที่จะสามารถทำงานให้แล้วเสร็จได้ อันถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายประพฤติผิดสัญญาจ้างในโครงการพิพาทตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งการบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายและข้อกำหนดในสัญญา

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติ ตามสัญญาตามหนังสือคำประกันธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ผู้ฟ้องคดีมอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ในวันทำสัญญาพิพาทหรือไม่ เพียงใด พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคดีนี้ปรากฏว่า หลังจากที่ครบกำหนด ระยะเวลาตามสัญญาจ้างในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดียังไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ ตามสัญญาได้ และไม่ปรากฏว่า คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงให้มีการขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ออกไปจากกำหนดเดิม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดี และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๖๘๖ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ยกเลิกการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวตามการร้องขอของผู้ฟ้องคดี และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาต่อไปจนแล้วเสร็จ พร้อมแจ้งสงวนสิทธิในการเรียก ค่าปรับและค่าเสียหายที่เกิดขึ้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ตามสัญญาจ้าง ดังนั้น ภายหลังจากวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ อันเป็นวันครบกำหนดระยะเวลา ตามสัญญาจ้าง จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาตลอดมาเพราะเหตุส่งมอบงานล่าช้า เมื่อในระหว่างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้มีการบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดียอม มีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีได้จนถึงวันที่มีการบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยค่าปรับดังกล่าว อาจเรียกหรือหักเอาจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้ตามข้อ ๑๕ ประกอบข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของสัญญาพิพาทเมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเลิกการบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยแจ้งความประสงค์ที่จะทำการก่อสร้างโครงการพิพาทต่อไปจนแล้วเสร็จ พร้อมยืนยันว่าสามารถ ปฏิบัติงานแล้วเสร็จได้ตามสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้อนุญาตตามการร้องขอดังกล่าว แต่ขอสงวนสิทธิ ในการเรียกค่าปรับตามสัญญานับถัดจากวันสิ้นสุดสัญญาจ้างเป็นต้นไป หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือแจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างหลายครั้ง ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๖๘๗ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๗๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๙๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๕๙๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๑๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๓๖๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๒๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยในระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า เพื่อไม่ให้เป็นเหตุในการบอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดียินยอมที่จะเสียค่าปรับ ส่วนที่เกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง อันถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือยินยอม เสียค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยไม่มีเงื่อนไข จนกระทั่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี

/ยังทำงาน...

ยังทำงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญา และมีอัตราค่าปรับตามสัญญาสูงถึงร้อยละ ๗๐ ของค่าจ้าง จึงได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญาพิพาทกับผู้ฟ้องคดีอีกครั้ง พร้อมขอใช้สิทธิริบหลักประกันทั้งหมด จากนั้น ได้มีหนังสือแจ้งให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย นำส่งเงินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามวงเงินที่ระบุไว้ในหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญา ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒๙๔,๕๐๐ บาท ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับชำระเงินตามจำนวนดังกล่าวจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ เป็นแคชเชียร์เช็ค เลขที่ ๐๐๕๐๔๘๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จำนวนเงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีได้คืนหนังสือค้ำประกันสัญญาให้กับธนาคารดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ การกำหนดค่าปรับในสัญญาเป็นมาตรการที่ทางราชการกำหนดขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายที่ทางราชการอาจได้รับจากการที่คู่สัญญาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญา อันเป็นการป้องปรามมิให้คู่สัญญาปฏิบัติผิดสัญญาและเพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะสำเร็จลงได้ด้วยดี โดยกำหนดมูลค่าของค่าปรับไว้เป็นจำนวนเงินที่แน่นอนแต่มีได้มุ่งประสงค์จะแสวงประโยชน์จากค่าปรับดังกล่าว และโดยที่ค่าปรับตามสัญญาเป็นค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหากมีการผิดสัญญา จึงถือเป็นเบี้ยปรับตามมาตรา ๓๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งตามมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลมีอำนาจลดลงได้โดยพิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย การใช้ดุลพินิจของศาลในการกำหนดเบี้ยปรับ จึงเป็นการกำหนดค่าเสียหายเพื่อเยียวยาความเสียหายแก่คู่กรณีตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า สัญญาพิพาทกำหนดค่าปรับรายวันไว้ในอัตราร้อยละ ๐.๒๕ ของราคาจ้าง ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงไม่อาจรับฟังได้แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้สิทธิตามสัญญาในการเรียกค่าปรับหรือค่าเสียหายในส่วนอื่นเพิ่มเติมจากผู้ฟ้องคดีนอกเหนือจากการริบหลักประกันข้างต้นตามที่ได้แจ้งข้อสงวนสิทธิไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากวงเงินค่าจ้างตามสัญญาพิพาท จำนวน ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท แล้ว เห็นว่า ค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกเอาจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย จำนวน ๒๙๔,๕๐๐ บาท คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕ ของค่าจ้างตามสัญญา ซึ่งนับว่าเป็นค่าปรับที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีคิดคำนวณได้ในวันที่มีการบอกเลิกสัญญาจ้างที่มีอัตราค่าปรับสูงถึงร้อยละ ๗๐ ของค่าจ้างตามสัญญา กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า ค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกจากผู้ฟ้องคดีตามสัญญาพิพาทนี้ เป็นอัตราค่าปรับที่สูงเกินส่วน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาตามหนังสือค้ำประกันธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงชอบด้วยกฎหมายและข้อกำหนดในสัญญาแล้ว จึงไม่มีเหตุที่

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนเงินค่าปรับดังกล่าว ซึ่งได้เรียกจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินค่างานตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ในงวดที่ ๓ งานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบาน และค่าก่อสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบานที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการไปแล้วบางส่วน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างแพไม้ยูคาลิปตัสเพื่อใช้ในการตอกเสาเข็มให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาพิพาทแล้ว ย่อมมีผลให้คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้ค่าการงานอันผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไว้และใช้ประโยชน์ในงานดังกล่าวตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน และเมื่อพิจารณาตามข้อ ๔ ของสัญญาพิพาทที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินค่าจ้างตามงวดงาน รวม ๔ งวด โดยจะจ่ายเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้างแล้วเสร็จและคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับเรียบร้อยในแต่ละงวดงาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีงานในส่วนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ได้แก่ งานก่อสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบานที่ดำเนินการไปแล้วบางส่วน และงานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบาน โดยงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นงานก่อสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบานรวม ๔ หลัง แบ่งเป็นงานงวดละ ๒ หลัง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๒๙ ของงานทั้งหมด และงานงวดที่ ๓ งานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบาน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๕๓ ของงานทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาได้เพียงร้อยละ ๒๓ ของราคาก่อสร้างตามสัญญา ในขณะเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีก็ไม่แสดงรายละเอียดให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า งานก่อสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบานที่ดำเนินการไปแล้วบางส่วนนั้น เป็นส่วนใดบ้างและคิดเป็นค่าการงานเท่าใด ส่วนงานงวดที่ ๓ ซึ่งเป็นงานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบาน แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าได้ดำเนินการแล้วเสร็จ แต่เมื่อยังไม่ปรากฏว่ามีการตรวจรับมอบงานอันถือเสมือนเป็นการรับรองจากผู้ถูกฟ้องคดีว่า งานในส่วนดังกล่าวถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาจ้างทุกประการ กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า งานงวดที่ ๓ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าแล้วเสร็จนั้น มีค่าการงานคิดเป็นเงิน ๑,๓๘๑,๓๘๑.๗๐ บาท อีกทั้ง การใช้สิทธิเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้ มิใช่เป็นการเรียกค่าจ้างตามสัญญาพิพาท หากแต่เป็นการเรียกเอาค่าการงานที่ได้ทำไว้เพื่อการกลับคืนสู่ฐานะเดิม

/ภายหลังที่...

ภายหลังที่มีการบอกเลิกสัญญาจ้าง ดังนั้น จึงไม่อาจถือเอาค่าจ้างตามที่ระบุไว้ในสัญญาพิพาท เป็นเกณฑ์ค่าการงานในกรณีดังกล่าวได้ จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณาประกอบ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ปรากฏตามกรณีพิพาท จึงเชื่อได้ว่า ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีการบอกเลิกสัญญาพิพาท ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานแล้วเสร็จอันจะนำมาคิดเป็นค่าการงาน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ให้กับผู้ฟ้องคดีเพียงร้อยละ ๒๓ ของราคาก่อสร้างตามสัญญา อีกทั้ง ต่อมาภายหลังจากที่มีการบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอส. อินโนเวชั่น กรุ๊ป ตามสัญญาจ้าง เลขที่ e๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ให้เข้าทำงานก่อสร้างในโครงการพิพาทต่อจากผู้ฟ้องคดี รวมค่าจ้าง ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท แม้ผู้รับจ้างรายใหม่จะมีการทำงาน ก็เป็นเรื่องที่ต้องไปว่ากล่าวกัน เป็นอีกเรื่องหนึ่งต่างหาก แต่ในชั้นนี้ก็เพียงพอแล้วได้ประการหนึ่งว่า มีงานส่วนที่ผู้ฟ้องคดี ได้ทำให้ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไว้และเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี อันจะเห็นได้จากค่าจ้างที่ลดลง ในการจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ตามสัญญาจ้างข้างต้น แต่กรณีก็ไม่อาจนำราคาค่าจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ ดังกล่าวไปหักออกจากค่าจ้างตามสัญญาพิพาทเพื่อคิดคำนวณค่าจ้างที่ขาดหายไปเป็นค่าการงาน ที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะได้รับ เพราะการเสนอราคาหรือการตกลงค่าจ้างในการทำสัญญาจ้าง แต่ละครั้ง มีปัจจัยอื่นอันเกิดจากการตัดสินใจของผู้รับจ้างแต่ละรายประกอบด้วย เมื่อราคาก่อสร้างตามสัญญาพิพาทรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานได้ร้อยละ ๒๓ ของราคาก่อสร้างตามสัญญา กรณีจึงเห็นควรกำหนดค่าการงาน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามเนื้องานที่ทำงานแล้วเสร็จในอัตราข้างต้น คิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท ($๕,๘๙๐,๐๐๐ \times ๒๓ \div ๑๐๐ = ๑,๓๕๔,๗๐๐$) ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยจำนวนเงินดังกล่าวเป็นจำนวนเงิน ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนภาษีอากรอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ฟ้องคดี มีหน้าที่ต้องยื่นชำระภาษีดังกล่าวตามประมวลรัษฎากร ศาลจึงไม่อาจหักภาษีมูลค่าเพิ่มออกจาก เงินค่าการงานดังกล่าวได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องส่วนต่างค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างแพไม้ยูคาลิปตัส เพื่อรองรับปั้นจั่นตอกเสาเข็มซึ่งไม่มีในบัญชีรายการก่อสร้าง แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นงานพิเศษ และการแก้ไขงานตามสัญญาจ้างข้อ ๑๔ เป็นเงินจำนวน ๑,๕๘๖,๕๔๐ บาท นั้น เห็นว่า จากข้อกำหนดของสัญญาเห็นได้ว่า ส่วนงานพิเศษและการแก้ไขงานตามข้อ ๑๔ ของสัญญาพิพาทที่ผู้ฟ้องคดี มีสิทธิที่จะได้รับค่าจ้าง รวมทั้งการขยายระยะเวลาในการทำงานนั้น จะต้องเป็นงานที่มีลักษณะ ที่เป็นส่วนหนึ่งหรือเกี่ยวเนื่องกับเนื้องานที่จะต้องทำการก่อสร้างตามสัญญาจ้างเพื่อส่งมอบให้กับ ผู้ถูกฟ้องคดีตามความมุ่งหมายของการจัดซื้อจัดจ้างครั้งพิพาท แต่กรณีหาได้หมายความว่า

/การดำเนินการ...

การดำเนินการอันเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนในการก่อสร้างดังเช่นการก่อสร้างแพเพื่อทำการตอกเสาเข็ม ซึ่งถือเป็นเพียงรูปแบบหรือวิธีการในการทำงานของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ได้ผลสำเร็จของงานก่อสร้าง ตามสัญญา และแม้จะฟังได้ว่าต่อมาผู้รับจ้างรายใหม่ได้ใช้ประโยชน์ในแพที่ผู้ฟ้องคดีสร้างไว้ ในการทำงานดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่เมื่อการก่อสร้างแพดังกล่าวมิใช่วัตถุประสงค์แห่งสัญญา กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า แพดังกล่าวเป็นงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไว้และเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ในฐานะผู้ว่าจ้าง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายการงานในส่วนนี้ สำหรับในส่วนของ ดอกเบี้ยนั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหนี้เงินที่ต้องชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในส่วนที่เป็นภาระงาน อันได้กระทำให้ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นหนี้ ที่ไม่มีกำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ไว้ ซึ่งภายหลังที่สัญญาพิพาทได้มีการบอกเลิกสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ได้โดยพลัน แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการเรียก ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ค่าการงานดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังมิได้ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระ หนี้ดังกล่าวตามมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชดใช้ค่าการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปแล้ว ซึ่งถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ย่อมต้องถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระหนี้และต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยผิดนัด ตั้งแต่วันดังกล่าวตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระ ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีจนถึง วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก่อนที่จะมีการ แก้ไข และหลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดอีกในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตรา ดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ที่ได้มีการแก้ไขใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่ กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี แต่อัตราดอกเบี้ยในส่วนนี้ ต้องไม่เกิน

/ร้อยละ...

ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนแห่งการชนะคดี และคืนค่าธรรมเนียมศาลที่ผู้ฟ้องคดีชำระมาเกินจำนวน ๑ บาท คำขออื่นให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ในบางประเด็นเกี่ยวกับจำนวนเงินที่พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท เนื่องจากเงินจำนวนดังกล่าวยังไม่ได้หักค่าปรับที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่สิ้นสุดสัญญาจ้างถึงวันที่บอกเลิกสัญญาจ้าง กล่าวคือ แม้ตามข้อเท็จจริงผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดี ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาได้เพียงร้อยละ ๒๓ ของงานก่อสร้างตามสัญญาพิพาท วงเงินค่าจ้างทั้งสิ้น ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่อง ประกวดราคาจ้างก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) ราคากลาง เป็นเงิน ๔,๐๐๒,๕๐๐ บาท เพื่อเชิญชวนผู้ค้าเข้าทำงานโครงการนี้ต่อจากผู้ฟ้องคดี ซึ่งปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอส.อินโนเวชั่น กรุ๊ป เป็นผู้ชนะการประกวดราคา จึงได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาจ้าง เลขที่ e๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอส.อินโนเวชั่น กรุ๊ป ได้ทิ้งงาน ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ดำเนินการหาผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานโครงการนี้ต่อจากผู้ฟ้องคดี โดยใช้วิธีคัดเลือก ซึ่งปรากฏว่า บริษัท โสธรก่อสร้าง ๒๐๐๕ จำกัด เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกและได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๐๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ เป็นเงิน ๔,๐๑๐,๕๐๐ บาท ซึ่งจะมีปริมาณงานและจำนวนเงินที่ลดลงจากจำนวนเงินที่ได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี คือจำนวนเงินทั้งสิ้น ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและเป็นที่ยอมรับกันแล้วระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีและศาลปกครองชั้นต้นว่า ภายหลังจากล่วงพ้นระยะเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้าง และขอสงวนสิทธิค่าปรับตามสัญญาจ้างข้อ ๑๕ เป็นรายวัน วันละ ๑๔,๗๒๕ บาท นับถัดจากวันสิ้นสุดสัญญาเป็นต้นไป พร้อมค่าเสียหายต่างๆ ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๗๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ หนังสือที่ บก ๕๒๗๐๓/๙๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดให้ก่อสร้างงานแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติ (วันสุดท้ายของเดือนกันยายน ๒๕๕๙) และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๕๙๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งสงวนสิทธิค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง และผู้ฟ้องคดีแจ้งยินยอมที่จะเสียค่าปรับส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้างดังกล่าวตามหนังสือ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ฟ้องคดียังทำงานล่าช้าดังเดิม เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งเตือนอีกหลายฉบับและสงวนสิทธิค่าปรับ รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติ

/ตามสัญญา...

ตามสัญญา ได้แก่ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๑๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ยืนยันความประสงค์ที่จะดำเนินงานต่อไปโดยส่งแผนการปฏิบัติงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณา ภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๓๖๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างงานให้แล้วเสร็จภายในกลางเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๒๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างและสงวนสิทธิ ค่าปรับและค่าเสียหายจากการปฏิบัติงานไม่แล้วเสร็จ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังทำงานไม่แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง (ครั้งที่สอง) กับผู้ฟ้องคดี โดยในหนังสือดังกล่าวได้ระบุชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญา ได้เพียงร้อยละ ๒๓ ของงานก่อสร้างตามสัญญาพิพาท และมีค่าปรับตามสัญญาจ้างร้อยละ ๗๐ ของวงเงินตามสัญญา ดังนั้น หากพิจารณาจำนวนเงินค่างานที่ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างได้ ร้อยละ ๒๓ ของงานก่อสร้างตามสัญญาพิพาท หรือเงินจำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท หักกับจำนวน เงินค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีทำงานล่าช้าถึงร้อยละ ๗๐ ของวงเงินตามสัญญา หรือคิดเป็นเงินจำนวน ๔,๑๒๓,๐๐๐ บาท ($๕,๘๙๐,๐๐๐ \times ๗๐ \div ๑๐๐ = ๔,๑๒๓,๐๐๐$) จึงเห็นได้ว่า ค่าปรับสูงกว่าจำนวน เงินค่างานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไป เป็นเงินจำนวน ๒,๗๖๘,๓๐๐ บาท (ค่าปรับ ๔,๑๒๓,๐๐๐ บาท - ค่างานที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท ฉะนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย โดยไม่ได้นำเรื่องค่าปรับ ที่เกิดขึ้นก่อนหนังสือบอกเลิกสัญญามาพิจารณานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเห็นว่า ที่ถูกต้องคือศาลปกครองชั้นต้นควรพิจารณาพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยหักค่าปรับที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่สิ้นสุดสัญญาจ้างถึงวันที่บอกเลิกสัญญาจ้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดีด้วย หรือพิจารณาพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากค่าปรับที่เกิดขึ้นสูงกว่าค่างานที่ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้าง อันเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ปฏิบัติตามสัญญาพิพาท

นอกจากนี้ จำนวนเงินที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าว นั้น ยังไม่ได้หักจำนวนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับภาระค่าดำเนินการขนย้าย รื้อถอนวัสดุที่ผู้ฟ้องคดีวางกองไว้ในพื้นที่ก่อสร้างก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างรายใหม่ เข้าดำเนินการแทนผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๓๖,๔๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้น ไม่ได้วินิจฉัยเรื่องนี้ และเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาลปกครองชั้นต้น ดังนั้น เมื่อตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่ง ได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม จึงน่าจะหมายความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจำต้องชดใช้ค่าการงาน ที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญาจ้างนั้น และผู้ฟ้องคดีจะต้องส่งมอบพื้นที่ก่อสร้าง

/คืนให้แก่...

คืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในสภาพที่สามารถพร้อมปฏิบัติงานต่อได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ยอมส่งมอบพื้นที่คืนแต่ยังมีการวางกองวัสดุก่อสร้างกีดขวางพื้นที่ก่อสร้าง จนทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับภาระค่าดำเนินการขนย้าย หรือถอนวัสดุที่ผู้ฟ้องคดีวางกองไว้ในพื้นที่ก่อสร้างก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างรายใหม่เข้าดำเนินการแทนผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๓๖,๔๐๐ บาท นั้น ถือเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้คืนสู่ฐานะเดิมที่เป็นอยู่โดยสมบูรณ์ ฉะนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย จึงไม่น่าจะถูกต้องสมบูรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นควรพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑,๓๑๘,๓๐๐ บาท (๕,๘๙๐,๐๐๐ x ๒๓ ÷ ๑๐๐ - ๓๖,๔๐๐ = ๑,๓๑๘,๓๐๐) พร้อมดอกเบี้ย ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปแล้ว ซึ่งถือได้ว่าเป็นการใช้สิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ย่อมต้องถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระหนี้และต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยผิดนัดตั้งแต่วันดังกล่าวตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เนื่องจากแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าแห่งการงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไปแล้ว แต่ข้อเท็จจริงพบว่า ในการยื่นฟ้องของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ส่งสำเนาคำขอส่งเอกสารท้ายคำฟ้อง ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำเนาคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่มีการแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องครั้งสุดท้าย ก่อนศาลจะพิจารณาส่งคำฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดี คือ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จึงน่าจะถือเอาวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นคำฟ้องที่สมบูรณ์และศาลรับไว้พิจารณา เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระหนี้และผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยผิดนัดตั้งแต่วันดังกล่าว ฉะนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ จึงไม่น่าจะถูกต้องสมบูรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นควรพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง คือ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้องหรือขอให้ศาลพิจารณาให้หักค่าปรับที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่สิ้นสุดสัญญาจ้างถึงวันที่บอกเลิกสัญญาจ้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดีด้วยก่อนที่จะจ่ายค่าการงานแก่ผู้ฟ้องคดี หรือขอให้ศาลหักจำนวนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/ต้องรับภาระ...

ต้องรับภาระค่าดำเนินการขนย้าย รื้อถอนวัสดุที่ผู้ฟ้องคดีวางกองไว้ในพื้นที่ก่อสร้างก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างรายใหม่เข้าดำเนินการแทนผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓๖,๔๐๐ บาท ก่อนจ่ายค่าการงานแก่ผู้ฟ้องคดี หรือขอให้ศาลพิจารณาแก้ไขวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๓๑๘,๓๐๐ บาท เป็นวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า สัญญาจ้างพิพาท เลขที่ ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๑๔,๗๒๕ บาท หรือร้อยละ ๐.๒๕ บาท จะเห็นได้ว่าการกำหนดค่าปรับใช้ได้ ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้บอกเลิกสัญญาจ้างและผู้ฟ้องคดีได้ทำงานให้แล้วเสร็จเกินระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาพิพาท ซึ่งในสัญญาพิพาทข้อ ๕ กำหนดให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างในครั้งแรกตามหนังสือ ที่ บก ๒๕๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งยังไม่ถึงวันครบกำหนดให้ทำงานแล้วเสร็จตามสัญญาจ้างก็ดี และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ครั้งที่สอง ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ก็ดี อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้เรียกหลักค่าประกันสัญญาจ้างเป็นจำนวนเงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาท จากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย ก็ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ถือว่าสัญญาพิพาทได้สิ้นสุดลง คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจึงได้กลับคืนสู่ฐานะเดิมตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกเอาค่าปรับตามสัญญาพิพาทได้ และอีกประการหนึ่ง ค่าปรับตามสัญญาพิพาทข้อ ๑๕ ดังกล่าว ยังถือเป็นค่าปรับที่เกินกว่ากฎหมายกำหนดตามข้อ ๑๒๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบังคับใช้ในขณะทำสัญญาจ้างด้วย นอกจากนี้ ประเด็นค่าปรับตามสัญญาจ้างพิพาทที่ผู้ถูกฟ้องคดียกขึ้นอุทธรณ์ในคดีนี้ ถือเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้กล่าวมาแต่ต้นในชั้นศาลปกครองชั้นต้น ส่วนที่เรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีต้องชำระเงินค่าดำเนินการขนย้ายวัสดุเพื่อส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้แก่ผู้รับจ้างรายใหม่จำนวน ๓๖,๔๐๐ บาท นั้น ก็ไม่มีรายละเอียดในเรื่องค่าใช้จ่ายและความเสียหายตามสัญญาพิพาทข้อ ๑๖ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีว่ากล่าวมาแต่ต้นในชั้นศาลปกครองชั้นต้น และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายจำนวนดังกล่าวจริงแต่อย่างใด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาหรือมีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีต่อไปด้วย

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุป

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้ทำงานโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน หมู่ที่ ๒ ตำบลโนนศิลา อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๔ หลัง พร้อมถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตที่บนถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเดิมรอบหนองบัวบาน และทางเท้า กว้าง ๑.๗๐ เมตร ยาว ๖๐๐ เมตร พร้อมป้ายโครงการ จำนวน ๒ ป้าย (ป้ายก่อนดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย และป้ายหลังดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย) วงเงินค่าจ้าง ๕,๘๙๐,๐๐๐ บาท ซึ่งสัญญากำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมระยะเวลา ๒๖๕ วัน กำหนดจ่ายเงินค่าจ้างเป็นงวดงานเมื่อผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างในแต่ละงวดงานแล้วเสร็จรวมทั้งการทำความสะอาดบริเวณก่อสร้าง และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานแต่ละงวดงานเรียบร้อยแล้ว รวม ๔ งวด ดังนี้ งวดที่ ๑ เมื่ออาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน จำนวน ๒ หลัง แล้วเสร็จ ระยะเวลาดำเนินการ ๙๐ วัน เป็นเงิน ๑,๑๘๖,๕๔๐.๕๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๔๕ งวดที่ ๒ เมื่ออาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน จำนวน ๒ หลัง แล้วเสร็จ ระยะเวลาดำเนินการ ๙๐ วัน เป็นเงิน ๑,๑๘๖,๕๔๐.๕๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๔๕ งวดที่ ๓ เมื่องานทางเท้าและระบบไฟฟ้ารอบหนองบัวบาน แล้วเสร็จ ระยะเวลาดำเนินการ ๗๕ วัน เป็นเงิน ๑,๓๘๑,๓๘๑.๗๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๕๓ และงวดที่ ๔ (งวดสุดท้าย) เมื่อถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตรอบหนองบัวบาน พร้อมกับติดตั้งป้ายหลังดำเนินการจำนวน ๑ ป้าย แล้วเสร็จ ระยะเวลาดำเนินการ ๑๐ วัน เป็นเงิน ๒,๑๓๕,๕๓๗.๓๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๕๗ และเพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้มอบหนังสือค้ำประกันของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวนเงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาทให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี แต่หลังจากการทำสัญญา ผู้ฟ้องคดียังไม่เริ่มได้ทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเร่งรัดดำเนินการก่อสร้าง ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๗๐๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งยืนยันว่าจะเข้าดำเนินการก่อสร้าง และผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งเร่งรัดการทำงานตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๘๘๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

/หนังสือ...

หนังสือด่วนที่สุด ที่ บก ๕๒๗๐๓/๐๔๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๘๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา จึงได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๕๐๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อบอกเลิกสัญญา ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙โต้แย้งการบอกเลิกสัญญาจ้างและขอทำงานต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดี พิจารณาแล้ว จึงได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๒/๖๘๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทำงานต่อไปจนแล้วเสร็จ และในระหว่างนั้นได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเร่งดำเนินการก่อสร้าง โดยสงวนสิทธิเรียกค่าปรับและค่าเสียหายตามสัญญา รวม ๔ ครั้ง ตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๖๘๗ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๗๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๙๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๕๙๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง ตามสัญญา จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๑๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งแผนการปฏิบัติงานภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งยืนยันจะเข้าดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในกำหนด และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือเร่งรัดการทำงานของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๑๓๖๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๒๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งขอเปลี่ยนแปลง วัสดุก่อสร้างกระเบื้องมุงหลังคาจากฟูกลอนเล็กมาใช้เป็นกระเบื้องมุงหลังคาไตรลอนซึ่งมีราคา สูงกว่าแทน เนื่องจากกระเบื้องมุงหลังคาฟูกลอนเล็กไม่มีการผลิตหรือจำหน่ายในท้องตลาด และการสั่งให้โรงงานทำการผลิตอาจใช้ระยะเวลาหลายเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๔/๔๑๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรอกการอนุมัติ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง กับผู้ฟ้องคดี โดยระบุว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานตามสัญญาได้เพียงร้อยละ ๒๓ และมีค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ ของราคาค่าก่อสร้างตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โต้แย้ง การบอกเลิกสัญญาดังกล่าว และได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอปากคาดและผู้ว่าราชการ จังหวัดบึงกาฬ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ตามลำดับ ซึ่งต่อมา นายอำเภอปากคาดได้เรียกผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและได้มี หนังสือ ที่ บก ๐๕๑๘/๑๖๑๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งผลการไกล่เกลี่ยให้ผู้ฟ้องคดี ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดียินยอมการบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญา

/ซึ่งธนาคาร...

ซึ่งธนาคารได้ชำระเงินให้แก่ผู้ผูกฟองคตตามหนังสือค้ำประกันสัญญาเป็นแคชเชียร์เช็ค เลขที่ ๐๐๕๐๔๘๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จำนวนเงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาท ผู้ผูกฟองคต จึงคืนหนังสือค้ำประกันสัญญาให้กับธนาคารดังกล่าว ต่อมา ผู้ผูกฟองคตได้ทำสัญญาจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอส.อินโนเวชั่น กรุ๊ป ทำการก่อสร้างโครงการพิพาทต่อจากผู้ผูกฟองคต ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๔๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แต่มีการทิ้งงาน ผู้ผูกฟองคต จึงจัดจ้างผู้รับจ้างรายใหม่ คือ บริษัท โสธรก่อสร้าง ๒๐๐๕ จำกัด ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๐๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้ทำการก่อสร้างโครงการพิพาทต่อจากผู้ผูกฟองคตในวงเงินค่าจ้าง จำนวน ๔,๐๑๐,๒๐๐ บาท ผู้ผูกฟองคตเห็นว่า ผู้ผูกฟองคตไม่มีเจตนาละทิ้งงานหรือทำงานล่าช้า แต่การทิ้งงานก่อสร้างมีความล่าช้าเนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ซึ่งไม่ใช่ความผิด ของผู้ผูกฟองคต การที่ผู้ผูกฟองคตบอกเลิกสัญญาจ้างและริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา รวมทั้งการไม่จ่ายค่าการงานที่ได้ทำไปแล้ว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อกำหนดในสัญญา ผู้ผูกฟองคตจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ผูกฟองคต ชำระเงิน จำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกา บวกด้วย อัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ผูกฟองคต แต่อัตราดอกเบี้ย ในส่วนนี้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่ผู้ผูกฟองคตมีคำขอ ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ผูกฟองคตตามส่วนแห่งการชนะคดี และคืน ค่าธรรมเนียมศาลที่ผู้ผูกฟองคตชำระมาเกินจำนวน ๑ บาท คำขออื่นให้ยก ผู้ผูกฟองคตไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคตว่า ผู้ผูกฟองคตต้องชำระ ค่าการงานตามโครงการสร้างอาคารศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน หมู่ที่ ๒ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ผูกฟองคตหรือไม่ เพียงใด

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นแล้วว่า ผู้ผูกฟองคตใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างฉบับพิพาทกับผู้ผูกฟองคตชอบด้วยกฎหมายและข้อกำหนด ในสัญญาจ้าง เนื่องจากผู้ผูกฟองคตไม่อยู่ในวิสัยที่จะสามารถทำงานให้แล้วเสร็จได้ อันถือได้ว่า ผู้ผูกฟองคต เป็นฝ่ายประพตติผิดสัญญาตามข้อ ๕ ของสัญญาจ้าง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ และผู้ผูกฟองคตใช้สิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาตามหนังสือค้ำประกันธนาคารกรุงไทย

/จำกัด (มหาชน)...

จำกัด (มหาชน) ศูนย์ปฏิบัติการหนองคาย เลขที่ ๐๐๐๑๙/๒๐๐๔๑๓/๐๐๖๓/๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยชอบด้วยกฎหมายและข้อกำหนดในสัญญาแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จอันจะนำมาคิดเป็นค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ให้กับผู้ฟ้องคดีได้ร้อยละ ๒๓ ของราคาก่อสร้างตามสัญญาคิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท ($๕,๘๘๐,๐๐๐ \times ๒๓ \div ๑๐๐ = ๑,๓๕๔,๗๐๐$) อย่างไรก็ตาม คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีต่อไปว่า ค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ให้กับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว นั้น จะต้องหักค่าปรับที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่สิ้นสุดสัญญาจ้างถึงวันที่บอกเลิกสัญญาจ้าง และจะต้องหักค่าดำเนินการขนย้าย รั้วถอนวัสดุที่ผู้ฟ้องคดีวางกองไว้ในพื้นที่ก่อสร้างก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างรายใหม่ ออกจากค่าการงานก่อนที่จะจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่

สำหรับประเด็นการหักค่าปรับออกจากค่าการงาน นั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าบุคคลสองคนต่างมีความผูกพันซึ่งกันและกันโดยมูลหนี้อันมีวัตถุประสงค์เป็นอย่างเดียวกัน และหนี้ทั้งสองรายนั้นถึงกำหนดชำระแล้ว ท่านว่าลูกหนี้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยอมจะหลุดพ้นจากหนี้ของตนด้วยหักกลบลบกันได้ เพียงเท่าจำนวนที่ตรงกันในมูลหนี้ทั้งสองฝ่ายนั้น เว้นแต่สภาพแห่งหนี้ฝ่ายหนึ่งจะไม่เปิดช่องให้หักกลบลบกันได้ และมาตรา ๓๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน บัญญัติว่า หักกลบลบหนี้ นั้น ทำได้ด้วยคู่กรณีฝ่ายหนึ่งแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง การแสดงเจตนาเช่นนี้ ท่านว่าจะมีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเริ่มต้นหรือเวลาสิ้นสุดอีกด้วยหาได้ไม่ จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การที่จะขอหักกลบลบหนี้กันได้นั้น บุคคลสองฝ่ายจะต้องมีความผูกพันเป็นเจ้าหนี้ลูกหนี้ต่อกัน โดยมูลหนี้มีวัตถุประสงค์เป็นอย่างเดียวกันและหนี้ทั้งสองรายนั้นถึงกำหนดชำระแล้ว และการหักกลบลบหนี้ นั้น ทำได้ด้วยคู่กรณีฝ่ายหนึ่งแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งการแสดงเจตนาดังกล่าว จะต้องเป็นการแสดงเจตนาอย่างชัดแจ้ง โดยหากเป็นการแสดงเจตนาออกศาล คู่กรณีสามารถกระทำได้ด้วยการแสดงความประสงค์หักกลบลบหนี้ไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายได้โดยตรง และหากเป็นการแสดงเจตนาในชั้นศาล คู่กรณีสามารถกระทำได้ด้วยการเสนอข้อหาต่อศาลโดยการฟ้องหรือฟ้องแย้งเพื่อตั้งฐานแห่งสิทธิเรียกร้องของตน และขอให้ศาลทำการหักกลบลบหนี้ที่มีต่อกันให้เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเช่นว่าแล้ว ศาลจึงจะมีอำนาจหักกลบลบหนี้ตามที่คู่กรณีได้แสดงเจตนาต่อกันไว้ได้

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้เคยแสดงเจตนาในการขอหักกลบลบหนี้ค่าปรับกับผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จะปรากฏก็แต่เพียงข้อสงวนสิทธิเรียกค่าปรับในหนังสือฉบับต่างๆ เพื่อเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีทำงาน และการอ้างถึงค่าปรับร้อยละ ๗๐ เพื่อใช้เป็นเหตุในการบอกเลิกสัญญาจ้างตามที่ปรากฏในหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ บก ๕๒๗๐๓/๔๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

/เรื่อง...

เรื่อง บอกลีกสัญญาจ้างโครงการก่อสร้างแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีถึงผู้ฟ้องคดีเท่านั้น และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้นำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลเพื่อเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ตามสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ฟ้องแย้งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี และขอให้ศาลทำการหักกลบลบหนี้ที่มีต่อกันให้แต่อย่างใด เมื่อเป็นเช่นนี้ กรณีจึงยังไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้แสดงเจตนาหักกลบลบหนี้กับผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ศาลจึงไม่อาจนำเอาหนี้ค่าปรับจำนวน ๔,๑๒๓,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดียกขึ้นกล่าวอ้างมาหักกลบลบหนี้กับหนี้ค่าการงานจำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระให้ผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๓๔๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์คัดค้านจำนวนเงินค่าการงานดังกล่าว จำนวนเงินค่าการงานซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีพึงต้องชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นอันยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินค่าการงานตามจำนวนที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัย ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ให้กับผู้ฟ้องคดี จะต้องหักค่าปรับออกจากค่าการงานก่อนที่จะจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับประเด็นการหักค่าดำเนินการขนย้ายเรือถอนวัสดุออกจากค่าการงานนั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่ย่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ วรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่เป็นการทำงานอันได้กระทำให้เป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทนก็ให้ใช้ตามนั้น วรรคสี่ บัญญัติว่า การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อมีการบอกลีกสัญญากันแล้ว คู่สัญญาต้องให้คู่สัญญาอีกฝ่ายได้กลับคืนสู่ฐานะเดิม ซึ่งหมายถึง ถ้าได้มีการส่งมอบทรัพย์สินไว้ให้แก่กัน ก็ให้คืนทรัพย์สินดังกล่าวแก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าได้มีการกระทำการงานเพื่อการชำระหนี้ตามสัญญาไปบ้างแล้ว ก็ให้คู่สัญญาอีกฝ่ายชดใช้ค่าการงานนั้นตามควร และถ้าผลแห่งการเลิกสัญญาทำให้คู่สัญญาอีกฝ่ายได้รับความเสียหาย คู่สัญญาฝ่ายที่ได้รับความเสียหายก็สามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องให้แต่ละฝ่ายได้กลับคืนสู่ฐานะเดิม ถ้าผู้ฟ้องคดีได้ทำการงานใดไปแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ชดใช้ค่าการงานนั้น และถ้าผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการบอกลีกสัญญาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีก็มีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีต่างมีสิทธิเรียกร้องต่อศาลเพื่อตั้งฐานแห่งสิทธิเรียกร้องของตนได้

/ด้วยการฟ้อง...

ด้วยการฟ้องหรือฟ้องแย้ง เพื่อที่ศาลจะได้กำหนดค่าการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีและกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ฟ้องแย้งเพื่อเรียกค่าเสียหาย และไม่มีพยานหลักฐานใดแสดงให้ศาลเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าเสียหายเกิดขึ้นจริงตามที่กล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีเพียงแต่กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับภาระค่าดำเนินการขนย้ายเรือถอนวัสดุที่ผู้ฟ้องคดีวางกองไว้ในพื้นที่ก่อสร้างก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างรายใหม่ เข้าดำเนินการแทนผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๓๖,๔๐๐ บาท ซึ่งค่าเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างต่อศาล ก็เป็นเพียงราคาประมาณการตามที่ปรากฏในหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ บก ๕๒๗๐๗/๐๒๑๓ เรื่อง นิติกรขอข้อมูลเพื่อประกอบข้อพิพาทโครงการก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้หนองบัวบาน ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ ดังนั้น ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามนัย มาตรา ๓๙๑ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ให้กับผู้ฟ้องคดีจะต้องหักค่าดำเนินการขนย้ายเรือถอนวัสดุออกจากค่าการงานก่อนที่จะจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน

ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ใดนั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ร้อยละ ๒๓ ของงานตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องใช้ค่าการงานตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยจากต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันผิดนัดตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่อาจถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ผิดนัดตามมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถือว่าเป็นการเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้แล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดียังมีได้ชำระหนี้จึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ในวันดังกล่าว และต้องเสียดอกเบี้ยจากต้นเงิน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าการงานพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดี แม้อต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาที่เรียกร้องเพื่อความชัดเจนในการคำนวณทุนทรัพย์ ก็หาได้ทำให้การตั้งฐานแห่งสิทธิเรียกร้องในคำฟ้องเดิมที่ผู้ฟ้องคดีได้เรียกร้องไว้แล้วนั้นต้องเริ่มต้นนับใหม่แต่อย่างใด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีโดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องครั้งล่าสุด คือ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จึงน่าจะถือเอาวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/หรือวันที่...

หรือวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดนัดชำระหนี้ และผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยผิดนัดตั้งแต่วันดังกล่าวนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี แต่อัตราดอกเบี้ยในส่วนนี้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนแห่งการชนะคดี และคืนค่าธรรมเนียมศาลที่ผู้ฟ้องคดีชำระมาเกินจำนวน ๑ บาท คำขออื่นในท้ายนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

มานิตย์ วงศ์เสรี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มโอบาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

วุฒิชัย ไทยเจริญ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายศิริ มีแสงสกุล

